

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Helge. Et Digt (Danske Klassikere)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 183.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072288264320/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

omkring Rolf er ikke medtaget her, da de er omtalt i efterskriften til udgaven.

Alf: gudsinder naturånd, knytter til aserne. – *Ahrne*: navnet på spåkvinden i «Julegildet» er Ods opfindelse. Ahrne var i folketroen navnet på roden af en plante som voksede under galgen, og som havde magiske egenskaber. – *Asgefaxen*: det rige dronning Oluf hersker over. Næppe særlig fast geografisk placeret for O. – blot et rige hinsides Østersøen. – *As*: gud. Bruges ofte som præfix til et gudenavn: Asathot, Asamæret etc. – *Auckathot*: tilnavn til Thor.

Bifrost: regnbuen, broen fra Jorden til gudernes hjem. – *Bredablik*: den blide og fredelige Balders hus i gudernes bolig. – *Bretland*: England.

Eisberia: en som tilhørte Odins følge af faldne kæmper. – *Einhil*: ifølge en nordisk myte den første kvinde.

Fifelfeld: egn i de norske fjelde. – *Folkvangur*: Freas hus i gudernes bolig. – *Freia*: kærlighedens gudinde. – *Frigga*: Odins hustru.

Heimdall: guden som vogtede Bifrost. Hanen var hans fugl. – *Hekla*: vulkan på Island, nedgang til dødsriget. – *Hel (Hela)*: herskerinden over det mørke dødsrige *Helheim*, hvortil de kom som ikke faldt i kamp. – *Herhus*: *Ør*: Sjælland. – *Herhedal*: Sjælland. – *Hler*: egentlig en jette, men ofte identificeret med Ægir – af O. brugt som dennes tilnavn. – *Hiliskjalf*: Odins højsæde hvorfra han kunne overskue hele verden. – *Hul*: se Hel.

Jetter: i den nordiske mytologi er jetterne asernes modstandere.

Lejre: det var på Ods tid opfattelsen at de danske sagnkonger havde haft sæde i Lejre ved Roskilde Fjord. *Leirgaard* er så kongsgården i Lejre. –

Lindenes: Norges sydligste forbjerg. – *Lofn*: ægteskabets beskytterde. – *Loke*: var af jettelægt, men færdedes som gud blandt aserne. For O. var han indbegrebet af svig og forræderi.

Maanegunn: ulv som forfølger månen og opsluger den ved Ragnarok. – *Midgardsormen*: en slange som i mytologien er knyttet til jetterne. Den omslynger jorden og er med som jorddelægger ved Ragnarok. –

Mimer: hos O. en visdomsgud. Egentlig en jette som sad under verdenstræet Ygdrasil og vogtede visdommens brønd. – *Mykilati*: olnavn til sagnkongen Daa, betyder «storladens eller stolts».

Natund: Helheims nordligste og uhyggeligste egn. – *Niffelheim*: tågeverdenen, den dybeste afgrund i Helheim. – *Njord*: gud for vejrtig og søfart. – *Nomer*: skæbnegudinder.

Odin: den fremmeste og viseste blandt de nordiske gader. Han lod de faldne helte hente fra slagmarkerne og bringe til Valhøi.